λεῖτο Κόπρος· ἡμεῖς ὅμως δὲν παραδεχόμεθα τοῦτο ὡς βέβαιον· διότι πιθανότερον εἶνε τὸ Κοπρὴ, ἢ Κοπρέα εἰς ἀποφυγὴν τῆς δυσαρέστου φωνῆς Κόπρος· μάλιστα δὲ πιθανολογεῖται τοῦτο ἐκ τοῦ Ἀριστοφανείου τούτου ὀνόματος. « Κοπρεαῖος » (Ἐκκλ. ς. 317) « ... ὅδ' ἤδη τὴν θύραν ἐπεῖχε κρούων, ὁ Κοπρεαῖος »· ὁμοίως ὡς τὸ Ἰτέα Ἰτεαῖος· ὁ δὲ Σχολιαστὴς τοῦ Ἀριστοφάνους διασαφίζει ἔτι μᾶλλον λέγων, « ὡς ἀπὸ δήμου λέγει τοῦτο »· ἐνταῦθα ὅμως ὁ Κωμικὸς ἐννοεῖ μεταφορικῶς τὸν κοπρολόγον.

Ἡ λοιπὸν ἐκαλεῖτο ὁ δῆμος Κοπρὴ, καὶ ὁ δημότης Κόπρειος ἢ Κόπριος, ὡς Ἑκάλη, Ἑκάλειος, ἢ Κοπρέα, καὶ ὁ δημότης Κοπρεαῖος καὶ Κόπρειος· πρὶν λοιπὸν γένωσι γνωσταὶ αἱ ἀνωτέρω μνημονευθεῖσαι ἐπιγραφαὶ, πάντες παρεδέχοντο ὡς ὀρθὴν τὴν ἐξήγησιν τῶν Σχολιαστῶν τοῦ Ἀριστοφάνους ἑρμηνευόντων τὸν Κόπρειον δημότην εἰς κοπρολόγον ἢ κοπρίτην· (ὅρα Ἱππ. ς. 399) ἐν ᾧ τὸ πνεῦμα τοῦ Κωμικοῦ δὲν εἶνε νὰ καλέσῃ ἀπ' εὐθείας τὸν ἄνδρα Κοπρολόγον, συνειθισμένος ὢν μάλιστα νὰ κάμνῃ χρῆσιν τῶν ἐμμέσων ὡς χαριέντων, καὶ οὐχὶ τῶν ἀμέσων τῶν ἄχαρι καὶ ἀφυὲς ἐμφαινόντων. Ἰδοὺ ὁ στίχος τοῦ Ἀριστοφάνους πόρρω τῆς κοπρολογίας πεποιημένος·

» Νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ Κόπρειος »

ὁ στίχος οὗτος προφέρεται ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, λαλοῦντος σοβαρῶς καὶ οὐχὶ κοπρολογοῦντος. Ἄρα ὁ Κόπρειος οὗτος εἶνε ὁ δημότης τῆς Κοπρῆς· καὶ τοῦ λοιποῦ ἂς ἀπορριφθῇ ἡ κοπρολόγος ἑρμηνεία τῶν Σχολιαστῶν τοῦ Ἀριστοφάνους, καὶ ἂς ἀποκατασταθῇ ὁ δημότης τῆς Κοπρῆς· προσέτι ἂς ἐπανέλθῃ εἰς τὴν φυσικήν του κατάστασιν καὶ ὁ Μνησιθέου Εὔβουλος Κόπριος, ὁ γράψας τὸ ψήφισμα τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸν περὶ Στεφάνου λόγον τοῦ Δημοσθένους (κ. λς'.), τὸν ὁποῖον οἱ καλοὶ διορθωταὶ δι'ἄγνοιαν τοῦ δήμου Κοπρῆς ἐκάλεσαν Κύπριον. Ἰδοὺ τὸ νῦν φερόμενον τοῦ Δημο-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ